

PLASTKIRKEN. Oslo domkirke er pakket inn i plast. Spiret som pekte mot himmelen er gjort usynlig. En utvendig heis fører folk til himmels uten hjelp ovenfra.

Når kirkens budskap pakkes i plast

Av Jon Kvalbein, Aftenposten 6. desember, 2007

På sokkel midt på Stortorget står Christianias grunnlegger, kong Christian IV. Hans valgspråk var "Gudsfrykt styrker riket". Mens torgkonene selger blomster ved hans føtter, skuer kongen mot Vår Frelses kirke og undrer seg.

Kirken står tildekket av plast. Plast er også et symbol på vår kommersielle kultur. Produkter er pakket i plast. Handel foretas med plastkort. Varer bæres hjem i plastposer. Søppelsekken er laget av plast. En entreprenør kan restaurere et vakkert kirkehus under plast. Men bør også kirkens budskap pakkes inn i plast? Spørsmålet er verd å overveie etter høstens kirkemøte.

Skriften alene. Reformasjonen var et oppgjør med pavekirkens politiske og åndelige makt. "Skriften alene" bør være norm for kirken tro, lære og liv, mente Martin Luther. I Skriften finner vi evangeliet til frelse, og rett veiledning til et godt og hellig liv. Guds ord er både sant og klart.

På dette grunnlag har avvikende lære blitt tilbakevist, helt frem til vår egen tid. Men siden 1950-årene har tilpasningsteologien fått stadig sterkere innflytelse. Etter "helvetesdebatten" sluttet mange prester å snakke om Guds dom og livets to utganger. Likestillingsideologien førte med seg at skillet mellom tro og vantro ble visket vekk. Gud ble fremstilt som tolerant: Det er ikke så farlig hva du tror. Kirkemøtets sidestilling av ja og nei til homofilt samliv er i tråd med samtidens toleransekrav.

Kommersialismen. I dag formes vi av kommersialismen. På tidens store torg vandrer konsumentene. De vil realisere seg selv. De vil bestemme hva som er sant og rett for seg selv. De vil velge sin egen lykke. Samlivsform og seksualpartnere er en del av markedets tilbud. Kundene vil kjenne på varene, kjøpe det de liker, og kaste det som er brukt og slitt. Verken stat eller kirke aksepteres som veiledere innenfor det som kalles privatlivets område.

På dette markedet må kirken tilpasse budskapet for å kapre kunder, mener dagens tilpasningsteologer. Dette var det underliggende hovedtema på årets kirkemøte. Det er bred enighet i kirken om at Bibelen forkaster seksuelt samliv mellom to av samme kjønn. Men biskoper og kirkemøte lar seg ikke lenger styre av Skriften alene. Kirkemøtets vedtak likestiller motstridende syn. Resultatet er noe nytt i kirkehistorien: Det som er synd i et bispedømme, blir akseptert og velsignet i et annet! Plastkirken er kommet i strid med seg selv, og med sitt eget trosgrunnlag.

Plastkirken. Erik Solheim er blitt kirkens nye vekkelsespredikant. Gud ser bare tre problemer, forkynner han: Krig, fattigdom og nød, og Gud arbeider best når vi mennesker hjelper til med hans underverk. Han fikk stor applaus for sin teologi. Som gode samfunnsborgere bør kristne engasjere seg. Det er sikkert. Men skal kirken bare være en plastvegg som reflekterer ropene fra tidens politikere? Er det ikke lenger et problem for kirken at mennesker forkaster Gud? Folks inntrykk fra kirkemøtet kan lett bli: Du kan få tro og leve som du vil, så lenge du hjelper Gud med å løse verdensproblemene.

Levende kirke. På Stortorget står en eldre dame under pekefingeren til Christian IV. Hun deler ut traktater, der det står: "For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv." Jo, det finnes fortsatt en levende kirke!